

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 136.

Göteborg den 25 januari 1962.

Käraste lilla Hella!

Tack ska du ha för brev nr 133, som jag fick den 15 ds. Ja, tänkte jag, nu ska jag i alla fall klara av Hellas uppdrag bums och perfekt. Samma dag, som ditt brev kom gick jag till banken och posten och skickade alltså kr. 100:- till Joel Sörenson för Norrna lms kyrkbygge och 100:- kr. till David Lagergren för Betelseminariets Jubileumsinsamling. Så ringde jag Bernsten och träffade honom. Jag hälsade från er och sa att Hellen har skaffat de båda dukar som Brigadören hade bett henne köpa. Men, tilllade jag för att göra det lite intressantare, och hon säger inget om hur dom ska skickas. Ja, sa han, dom får väl skickas på något sätt. Så var det då filmen hos försvarsstaben. Jo då, han hade ju haft så mycket besvär med den. Ja, sa jag, men det är ju inte så lätt för en ny person att rycka in där, då brigadören tidigare varit kontaktman. Nä då, han skulle försöka få tag i vederbörande. Den 19 ringde jag igen kl. 10.15, mellan 17 & 18 och kl. 19.30, då fick jag äntligen svar. Han hade ju försökt så men inte träffat den det gällde. Så sa han: Min syster känner visst fröken Colldén! Ja så sa jag. Ja, här kommer hon och hette Ester Bernsten. Vi hade ju träffats många gånger i Borås och på distriktmöten å så. Tillhör ni den släkten Bernsten som Sylvia gör och boråsarna? Ja, visst. Det hade jag ingen aning om. Hon var faster till Sylvia B., som tillhör vår församling osv. Då var vi ju "du och bror" å allting. Så skulle jag ringa igen om några dar. Jag höll mej till i dag två gånger utan svar men kl. 20 i kväll träffade jag briggen. Han hade ringt varje dag. Men inte hade det lyckats. Och han hade em igen haft så mycket besvär med den filmen. I morron skulle han sätta igång och försöka få besked om hurvida den var skickad. Det kan den ju knappast vara, sa jag. Den skall ju skickas till mej och det var i alla fall före den 26 okt. som Oscar talade med dom och dom lovade skicka filmen till mej!

Nu är det söndag kväll den 28. Jag har funderat på om jag skulle ringa B. igen. Men om han nu gjorde försök i fredags, som han sa, och misslyckats, så hade dom kanske stängt på lördag. Så jag får väl vänta tills på tisdag, kanske?

Åtta dar har jag mest tillbragt i sängen för något sårts "sånt som går" som doktorn sa, då jag hade det i första omgången, för några veckor sen. I dag har jag varit i kyrkan och hört en underbar predikan om att "bära varandras bördor" Gerd Ulmstedt samlade slantar för Semis hushåll. Elvy Andersson, som du väl känner, solosjäng. Hon ska ju till Indien i Pingströrelsens tjänst. Och förra söndagen på em. gjorde vi en insamling på närmare 400:- kr. till hjälp åt utrustning eller vad det kallas. Detta till tack för att hon så länge och villigt sjungit vid våra möten. Nu ska hon visst resa omkring i landet /Norrland?/ och samla till sin utresa. Och kanske skaffa sej underhållare? Jag vet inte. Men dom brukar visst få göra så. Kanske Älvängen underhåller. Hon är visst hemmadär Torsdagen den 18 ds satt jag hos Frida hela besökstiden utan att få liv i henne Följande dag var jag också där en liten stund, då i sällskap med Maja. Deras bror Ivar var också där då. Maja fick då i henne lite glass och jordgubbar. Gubbarna hade jag haft med maj dagen förut. Men mitt egentliga ärende till Lillhagen den gången var egentligen inte Frida. Vi var där och uppvaktade en av våra medlemmar, som fyllde 60 år. Signe Andersson heter hon och har varit där i flera omgångar nu över ett år. Hon blev ju så glad såå. Hon är inte alls borta utan medveten och följer med allt. Mera av nervös natur. Hon vill ständigt hem och har bett både Åkesson och mej att tala med dr Eriksson, för då skulle det nog gå, tror hon. Stackars liten! Men egentligen är det ju inte så synn om henne. Hon är på en bra avdelning med förtjusande personal, så vitt jag kunde förstå. Jag hade tänkt att Signe kanske ville ha en tårta i stället för något annat, för att kunna bjuda några på kaffe. Så skickade jag bud med Berta Jakobson som och Hilma Lizby, som var där uppe några dar i förväg, för att få veta dels vad jubilaren ville ha och dels hur mycket folk det handlade om. Och det var ett regält sällskap. 41 patienter och 15 personal! Sjukhuset brukar i såna fall bjuda på kaffet, för det blir enklast så. Men jag måste beställa tårter för 40:- kr. och Hilma och Berta hade bakat lite annat. Jag tyckte ju att "tårtan" blev

lite dryg för mej ensam, varför jag lät några andra hjälpa till. Så kom vi då dit med Åkesson i spetsen och hannade i en stor festsal med flera dukade kaffebord. Det var väl dagrum eller matsal. Bland de uppvaktande var nio damer från Frälsningsarméns Hemförbund, som spelade och sjöng. Åkesson höll först ett litet födelsedagstal och senare en andaktstund. Syster Ragnhild, som avdelningsköterskan hette, var en änglalik uppenbarelse på 55 år kanske. Och hon och hela hennes personal såg så lyckliga ut som om uppvaktningen gällde dom. Två kvinnl. läkare kom och gratulerade Signe och 2 personalföreståndare. Vi var nog sammanlagt ett 75-tal, som drack kaffe. Och dom hade mycket jobb. Det händer tydligen inte så ofta att någon gör så mycket för dessa stackars inestängda människor. Där var en underbar atmosfär.

Under den gångna veckan har dom tagit luftskalle på Frida. Och när Ivar var där uppe i fredags låg hon alldeles orörlig. Stackars lilla Frida! Ingeborg kom hem från Stockholm i går kväll. Hon har varit där hos deras äldsta syster som bröt lårbenshalsen i höstas. Ingeborg måste visst åka upp om ett par veckor igen.

/Kuhlin förstås/

I marginalen: Frida har jag inte hört av än. Skall meddela mej med henne.
T Å N K, att dom verkligen vill ha dej till kassör! Det kunde väl ingen tro.

Den 24 ds hade jag brev från Emilie Bertelson. Hon hade det 17 dec. drabbats av något som hon kallar slaganfall. I samband med ett bröllopp på annan ort föll hon plötsligt samman. Men efter 14 dagar var hon i gång igen. Nästa söndag em. ska vi ha fest i våran körka. Nå ska vi inviga en flygel, som vi har inköpt. Och jag hörde i dag att vi har engagerat 2 främlingar, som ska traktera instrumentet. Man och hustru. Den ene spelar visst fiol. Dessutom är alla våra sångar- och musikkrafter engagerade. Att vi har en bra sångkör mm under Sonja Karlströms ledning, har jag väl talat om förut. Sonja är duktig och intresserad och är en Guds gåva till oss. Nu har janssons bilder blivit mycket försenade, för jag kunde inte hämta dom i rätt tid. Har dom betalt \$ 2.0 för dom, så måste dom ju ha dom monterade på bästa sätt. Det kostar kr. 1.40 tror jag. Men då sa att dom skulle ha sitt familjefoto i original. Och det var bara i kartong. Men jag ska greje det. Så kan dej väl inte bli så mycket mer i dag än de allra käraste hälsningar till er båda. Och jag undrar var Thora har hamnat? Det var, tycker jag, underliga ligen planer för henne!?!
din lga